

Robne zgodbe o središču

MOJCA KUMERDEJ

plesna predstava
Drage drage
 Koreografija **Maja Delak**
 Produkcija Zavod Emanat
 v koprodukciji z društvom Mesto
 žensk

Premiera 6. 10. 2007, PTL

Predstava *Drage drage* spada med vse pogostejše predstave, ki se lotevajo mesta sodobnega plesalca in sodobnega plesa v družbi. Maja Delak se sodobnega plesa kot polja izven institucionalne umetnosti, katere položaj se je v zadnjih letih izrazilo poslabšal in marginaliziral, loteva skozi še en depriviligiran položaj – ženski položaj plesne ustvarjalke. Kot zapiše dramaturginja predstave Katja Praznik, »ne le da lahko položaj slovenskega sodobnega plesa primerjamo z ženskostjo, njegova osredotočenost na uprizarjanje materialnosti telesa je pomembno povezana z enim temeljnih feminističnih projektov, afirmacijo telesa kot relevantnega in pomembnega nosilca vedenja.

Kakovost omenjene predstave

predstavljajo ne že znane ugotovitve, ampak prepričljiv preplet občega in posamičnega, družbenega in intimnega. Koreografinja Maja Delak se je v tej predstavi konceptualno presenetljivo odprla, kot da bi razprla hermetičnost prejšnjega projekta *Galerija mrtvih žensk*, ki jo je postavila skupaj z Malo Kline, in bi se boleča vozlišča žensk žrtev razrahljala, nemo-mrtve ženske pa bi gibalno in besedno artikulirale svoj manifestativni položaj. Sedem plesalk in igralk – poleg avtorice še Barbara Krajnc, Jelena Rusjan, Vlasta Veselko, Urška Vohar, Nataša Živkovič in prevajalka v angleščino Katja Kosi – je razpetih med nasprotujoča, a hkrati konstitutivno povezana nasprotja: med to, kako vidijo same sebe in kako jih, po njihovem, vidijo drugi, med ustvarjalnim entuziazmom in strahom pred porazom, med sprejemanjem svojega spola in razmislekom, da bi jim bilo najbrž kot moškim v tem poklicu lažje, med užitkom na odru in finančno depriviligiranostjo v zaodrju vsakdanjosti itd.

Nastopajoče utelešajo različne vloge, od mračne Vampirele, krhkega angela, drznega toreadorja do latino mačo šlagerista Adriana Celentana, ki ga izvrstno in duhovito interpretira Maja Delak. Ritem predstave popolnoma zaznamuje prepletajoča se dinamika moči in nemoči, aktivne zagnanosti in letargične pasivnosti, neme bolečine in drzne ubeseditve. Morda je vrhunec predstave trenutek, ko vseh sedem nastopajočih pograbi puške in jih nameri v občinstvo, a že v naslednjem trenutku se njihova ultimativna gesta ob glasbi iz filma *Barbarella* zmehta v vsečno plesno zabavo, s svojega etičnega, ultimativnega položaja na ostrini eksistencialnega roba pa zdrsiijo v strugo zabavljajške, plesne dekoracije. *Drage drage* je predstava o boju za umetnost kot individualno etično pozicijo (z vsem, kar spada zraven, dobrim, prijetnim, slabim, mukotrpnim idr.), je ena najbolj angažiranih slovenskih predstav v zadnjih letih.

PRIZOR IZ PLESNE PREDSTAVE DRAGE DRAGE